Р Е Ш Е Н И Е
№ 46048

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 64 състав,** в публично заседание на 27.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7043** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 7 Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. С. Г., ЕГН [ЕГН] срещу разпореждане № 7-12 от 31.5.2026 г. на инспектор при 03 РУ-СДВР, с което му е разпоредено да „спазва законовите разпоредби на РБългария“; „да спазва законите и разпоредбите на Република България и с поведението си да не възпрепятства извършването на служебните задължения на служителите на МВР /да напусне жилището обявено за публична продажба от ЧСИ/, за което е назначена служебна охрана чрез ЧСИ“.

Жалбоподателят твърди, че не са изпълнени изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК – не е посочено кой е имотът, който следва да напуснат - липсва адрес, идентификатор или друг индивидуализиращ белег, от който да стане ясно за кой недвижим имот се отнася. Не е посочено кои законови разпоредби жалбоподателят следва да съобразява. Не е посочено за каква публична продан се касае, за кой имот, от кое ЧСИ, какви отношение по охрана са налице и вероятно отношение на съдебно изпълнение.

Неверни са констатациите, че жилището, обитавано от жалбоподателя, е обявено за публична продан от ЧСИ, за което е била назначена охрана. Неустановяването на релевантните факти представлява съществено процесуално нарушение.

Налице е и противоречие с материалноправни норми. Съгласно чл. 486, ал. 1 ГПК имотът се оставя във владение на длъжника до извършване на проданта. Принудителното отстраняване /въвод във владение/ може да се извърши от ЧСИ едва след като купувачът е платил цената и е издадено влязло в сила постановление за възлагане.

Полицейският орган е излязъл извън рамките на своята материална компетентност, като се е намесил в гражданско-правен спор. Като разпорежда напускане на имот полицейският инспектор е иззел функции на ЧСИ, което е в несъответствие с целта на ЗМВР.

Ответникът – инспектор при 03 РУ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ не взе становище по жалбата.

СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

С оспорения акт е разпоредено на жалбоподателя „да спазва законите и разпоредбите на Република България и с поведението си да не възпрепятства извършването на служебните задължения на служителите на МВР /да напусне жилището обявено за публична продажба от ЧСИ/, за което е назначена служебна охрана чрез ЧСИ“.

Производството е започнало въз основа на докладна записка от инспектор К. Щ. до началника на 03 РУ на СДВР относно „скандал и заключено лице в апартамент в [населено място], [жк], [жилищен адрес]“.

Пристигнали пред вх. Г след посочения сигнал като на място установили В. В. П., назначен за пазач на посочения апартамент, обявен за публична продан. Дошъл и служител на Т., за да отчете показателите на топломера. Заедно с него прсъствало и трето лице, което отказало да напусне жилището и поискал ключа от апартамента. П. заключил апартамента и излязъл да изчака полиция. Третото лице, представил се за собственик, останал заключен в апартамента. Установили, че това е Д. С. Г., който заявил, че е собственик и няма да напусне апартамента; няма съдебно решение по молбата за назначаване на пазач. И двамата разговаряли с ЧСИ С. А. и останали да решат казуса.

Представени са обяснения от В. В. П., в които се описва идентична фактическа обстановка.

Издадено е процесното разпореждане, видно от което е разпоредено на жалбоподателя да напусне описаното жилище, обявено за публична продажба от ЧСИ.

При тези данни съдът прави следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен за това орган – полицейски орган, съобразно чл.

64, ал. 1 ЗМВР и чл. 65, ал. 1 ЗМВР, вр. чл. 57, ал. 1, вр. чл. 6, ал. 1, т. 2 ЗМВР и доколко в него се съдържа разпореждане за „спазване на законите“, както и да не възпрепятства изпълнението на задължения във връзка с назначена от ЧСИ служебна охрана. Оспорената заповед е и в съответствие с чл. 431, ал. 2, изр. 2-ро ГПК, предвиждаща че при поискване полицейските органи са длъжни да окажат съдействие на съдебния изпълнител при възпрепятстване на изпълнението на неговите функции.

Настоящият състав намира, че оспореното разпореждане съдържа необходимите по чл. 64, ал. 5 ЗМВР реквизити:

1. наименование на органа, който го издава;

2. адресат на разпореждането;

3. фактически и правни основания за издаване;

4. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението;

5. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва;

6. дата на издаване и подпис на лицето, издало разпореждането, с означаване на длъжността му.

Съдът намира за неоснователно твърдението за необоснованост. Макар и лаконични, в него са изложени фактически основания, от които може да се направи извод за фактите, послужили за издаване на оспореното разпореждане за предварително изпълнение – така посочените по-горе. В случая мотивите на обжалваното разпореждане следва да се изведат и от цитираната по-горе докладна записка.

Не са установява допускане на съществени процесуални нарушения. Жалбоподателят твърди, че е налице съществено процесуално нарушение – неустановяване на релевантни факти. Представя удостоверение от ЧСИ М. П., от което е видно, че пред ЧСИ е образувано изпълнително дело по издаден изпълнителен лист от 10.11.2025 г. на основание съдебно решение, с което се изнася на публична продан апартамент № 92, в [населено място], [жк], [жилищен адрес].

Настоящият състав намира, че действително актът е издаден при съществени процесуални нарушения. Видно от представената преписка, полицейските органи не са предприели необходимата процесуална активност за установяване фактите по делото.

Действително, установява се, че се касае за описания по-горе този апартамент, като не се установява обаче как са стигнали до извод, че В. В. П. е бил назначен за пазач, нито от кого /сочи се само за разговор с ЧСИ/, без да е установено какви са му отношенията с този ЧСИ, дали е назначен именно от него; не е поискано документ, който да го легитимира като пазач. Същевременно, представеното удостоверение от ЧСИ М. П. е достатъчно, за да опровергае пълно и главно доказване /като тежестта е на ответника/ в подкрепа на извод за легитимация на В. В. П. като пазач.

Неизясняването на посочените факти е довело и до материална законосъобразност на акта.

Процесният акт е издаден на основание чл. 64, ал. 1) (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г.) ЗМВР, предвиждащ че: Полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции.

В случая предвид изложената фактическа обстановка /изводът, че В. В. П., назначен за пазач на апартамент, обявен за публична продан, както и трето лице, което отказало да напусне жилището, установеното от разговор с ЧСИ С. А./, както и предвид нормата на чл. 431, ал. 2, изр. 2-ро ГПК, би следвало да се направи извод, че полицейските органи са постановили оспорвания в това производство акт в съответствие с нормата на чл. 64, ал. 1 ЗМВР.

Но, доколкото не е установено по категоричен начин посредством пълно и главно доказване въз основа на какво основание В. П. се е легитимирал като пазач, както и имал ли е основателни претенции към имота жалбоподателят, то следва да се приеме, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

Мотивиран от изложеното Административен съд София-град, Първо отделение, 64 състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ, по жалбата на Д. С. Г., ЕГН [ЕГН], заповед № 7-12/31.5.2026 г. на инспектор при 03 РУ Столична дирекция вътрешни работи.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд [населено място], в 14- дневен срок от съобщаването му.